

Impressions de viatge

Lletra oberta de Manuel Galés al Director de "LLIBERTAT"

El nostre volgut amic En Manuel Galés, director general d'Administració Local de la Generalitat de Catalunya, que fa poc ha retornat de França, on ha complert una missió que li fou confiada, ens ha tramès per mitjà de dues lletres obertes unes interessants impressions del seu viatge. La primera de les referides lletres diu així:

"Estimat amic: Vaig escapar-me uns dies a França. Des de poc abans d'escalar el moviment militarista que no m'havia mogut de Catalunya. I necessitava dues coses: Primer: Canviar les causes de tensió nerviosa. Estirar els nervis amb sensacions diferents és també una forma de descans. Sagon: Veure el nostre panorama des de fora. Tractar de sortir de la corrent per copsar-ne millor la direcció i el volum, car es prou sapigut que anant dintre la corrent no ens adonem del seu abast.

Un excel·lent motiu, el de representar el Conseller de Governació i Assistència Social de la Generalitat en un Congrés d'Ajuts a la República, em va permetre complir el desig saludable. Contribuiré a intensificar i canalitzar ajuts tan interessants com els de les Dones Suïsses que fan propaganda a base de poder mantenir amb quinze francs mensuals un infant espanyol.

A la Conferència es repetia una nota desagradable. Mentre hom tractava d'unificar l'organització d'Ajuts, els diferents enviats oficials d'Espanya, no assolien dissimular llurs competències i renyances. Cada Ministeri portava el seu punt de vista. Jo, en espectador, deduïa que l'Ajut guanyaria en extensió i eficàcia, si en lloc de mostrar a l'estranger els nostres partidismes, amb ardors neofits, actuesim solament en nom d'un sol organisme: el del Govern de la República Democràtica. Perquè, de fet, la tasca de la propaganda facciosa a l'estranger, ha trobat el camí obert per la manca de sentit comú comesa al presentar els nostres afers en forma incoherent i dividida. Fins ara havíem donat la impressió d'un poble dividit contra si mateix en multitud de fraccions: anarquistes, comunistes, socialistes, etc. Naturalment, la gran massa d'un país, positivament més educat nacionalment que el nostre, ens ha mirat amb cert menyspreu. Jouxtau acaba de referir-s'hi. Mentre aquí alguns cridaven que el món estava bocabadat admirant les nostres gestes, el món ens oblidava i ens girava l'esquena. Els diaris parisiens, àdhuc els d'esquerra, no ens dedicaven més de mitja dotzena de línies. Ni tenien corresponçal a Espanya. De com pensaven els anglesos ens pot informar la frase de Duffer Cooper, l'anglès cent per cent, que té el Ministeri de Marina: tot el batibull d'Espanya no val la vida d'un sol mariner anglès.

Els dies que vaig ésser a París, després del viatge particular del President Companys a Bèlgica, s'estava verificant el canvi de l'opinió sobre la base de que a Espanya hi ha un govern amb autoritat, que disposa d'un Exèrcit organitzat, i pot respondre dels compromisos contrets per una República democràtica.

Una República democràtica! Aquesta és, amic, la cantarella. A les meves oïdes hi sona bé. Però, sinó m'agrades, seria igual. Frontera enllà, la realitat més objectiva i palpable és que l'ambient internacional només pot fer crèdit i prestar les mil formes de suport que necessitem, a la República espanyola, fundada en la llibertat dels seus homes i dels seus pobles. Això vol dir que per ésser presos seriosament cal enfortir els organismes de govern representatius de la República.

Foren agafats presoners a la Muela de Teruel i avançades les línies

Exèrcit de Llevant. — Durant el dia d'avui s'han millorat les posicions al sector de la Muela de Teruel, i s'han fet a l'enemic cinquanta presoners.

A la resta del front no hi ha hagut novetat, i ha avançat les seves línies, sense resistència per part de l'enemic, el XIX Cos d'Exèrcit.

Tant l'aviació pròpia com l'enemiga han realitzat diversos vols de reconeixement i ametrallament de posicions.

Els altres Exèrcits, res de nou.

Ara Franco i Queipo fan la guerra a Rey D'Harcourt

La nit del dissabte passat les ràdios faccioses es veieren obligades a donar compte de la caiguda dels darrers reductes interiors de Terol. Era la confessió clara i explícita de la gran victòria republicana. Tres grans columnes, comandades per Valera, Dàvila i Aranda, amb centenars de canons, milers de metralladores i altres armes automàtiques, dotzenes de carros d'assalt i una immensa aviació de caça i bombarders, tripulada per italians i alemanys, no havien pogut trencar les nostres línies. Des del 28 atacaven amb fúria inaudita i posaven a contribució els seus mitjans destructors poderosíssims. Prodidaven els projectils del deu i mig i del quinze i mig com si es tractés de bales de canó de setanta-cinc mil·límetres. Eixams de moros embriagats prèviament es llançaven, amb crits guturals, esgrimint les gúmbies i baionetes, contra les trinxeres lleials, construïdes sobre fang i neu. I tot fracassà. L'assalt impetuós i frontal. La maniobra envoltant. El franqueig després d'un començament d'infiltració. Un mur de carn i ferro voltava Terol. I aquest mur no pogué ésser abatut. Ni tampoc hi hagué manera d'obrir-hi una bretxa.

I els oficials, soldats i paisans que s'agrupaven entorn del governador militar de la plaça i cap de la guarnició, tinent coronel Rey d'Harcourt, no podent resistir més, es lliuraren a l'Exèrcit de la República.

Hi havia un segon cap, el coro-

nel de la guàrdia civil, Barba. La nit del divendres al dissabte rebé a trets els parlamentaris que s'acostaren al seu refugi del convent de Santa Clara. Però poca estona després els soldats que estaven a les seves ordres el deixaren sol. I el bisbe de Terol, Polanco, també es lliurava. I Barba hagué d'imitar-lo.

Però es feia indispensable trobar un culpable, un "boc emissor". I Franco, en el comunicat oficial de Salamanca, declarà que aquest culpable era Rey d'Harcourt.

Rey d'Harcourt, segons ell, ha traïdonat la causa nacionalista. No ha estat sols covard i negligent. També ha estat, de creure la veritat salamantina llançada per les ones i l'espai, un venut miserable. Comprenem l'amargor amb què s'haurà assabentat d'això el citat cap rebel. S'ha defensat primer al camp atrinxerat, després al recinte de Terol i finalment en alguns edificis de la ciutat vint-i-dos dies mortals. Per a això no ha vacil·lat a sacrificar les vides de centenars de no combatents, la majoria dones i infants. Les lleis de guerra no l'obligaven, de cap manera, a tan horrible inhumanitat. I encara l'injurien els seus i pretenen fer creure, a l'estranger i als habitants de l'Espanya feixistoïda que el desastre facciós del Baix Aragó es deu exclusivament a una traïció pactada per endavant...

¿Però quin concepte tenen els que redacten els comunicats de Franco de la credulitat de la gent?

Complint la consigna, Queipo, també en la seva emissió sevillana del dissabte a la nit, acusà Rey d'Harcourt d'haver estat un inepte i un covard, així com d'haver traïdonat la seva causa. I l'omplí d'injúries i l'anomenà vil i canalla. Fins fa poc temps cada nit el cobrien de flors i el posaven com a exemple de valor, heroisme i tenacitat indomables. Rey, segons Queipo, era Palafox i Alvarez de Castro, resuscitats i encarnats en el cos d'un tinent coronel franquista. "Sic transit..."

No. Ni Rey d'Harcourt, ni Barba, ni el bisbe, han traïdonat. Hem guanyat la batalla de Terol perquè hem estat els més intel·ligents, els més hàbils, els més atrevits, els més forts i els més braus. Així ho han comprès a l'estranger. I així ho comprendran també a l'Espanya facciosa.

Terol significa no la traïció de Rey d'Harcourt, sinó el fracàs de Franco Bahamonde com a generalíssim i estratega i dels seus lloctinents Moscardó, Muñoz Castellanos, Aranda, Valera i Dàvila com a executors i tàctites.

Encara que la ràdio oficial de Salamanca acumuli les mentides i encara que el sagnant pallasso de Queipo esgoti el seu repertori de frases de taverna i de burdell...

Nota de la Comandància militar de Tarragona

Per Salou entraren ahir a les 11'15 hores, procedents del mar tres avions facciosos que s'han dirigit a Reus, llençant algunes bombes a la població civil, ocasionant un mort i alguns ferits, quedant destruïdes quatre cases, entre elles el Col·legi "Manuel G. Alba", on resultaren ferits el director i dos nens, un d'ells lleument.

L'acció ràpida dels nostres caces evità que els rebels consumessin el seu criminal propòsit, que sols pogueren realitzar-lo en part, puix fugiren davant la presència dels avions lleials.

Frontera enllà han de saber que Catalunya, Euzkadi, Castella i tots els pobles ibèrics, estem units i entesos sota un Govern que expressa la seva voluntat de viure dignes i lliures. Vol dir, es clar, que enllà de les fronteres, els partidismes, que prou mal han fet dins, han de callar i esborrar-se. Una guerra sols pot guanyar-la un Govern, així com les batalles les ha de guanyar un Exèrcit. I el millor Govern és el que millor representa el bloc de voluntats disposades enèrgicament vers la victòria.

M. GALES

Aquest número ha passat per la

censura

El braç sense ma

Quan, en una guerra llarga, un front s'ha estabilitzat geogràficament, es converteix en una peça fixa del mecanisme bèl·lic; o, si preferim una metàfora fisiològica, en un membre del cos constituït pel conjunt dels fronts de combat.

Guàiteu, si us plau, damunt el mapa el front facciós d'Aragó, i veureu que pot ésser comparat, com ja vam fer nosaltres dies ençà, a un aligot que té el cap a Saragossa i les ales esteses, una en la direcció de Terol i l'altra en la direcció dels Pirineus. Després de perdre amb Terol l'extrem de l'ala dreta, l'aligot té amenaçada més que mai l'ala esquerra a Osca i a Jaca.

Aquest aïmatge ornitològic ja està bé. Serveix per donar una idea de l'estructura i la situació del front rebel en terres aragoneses. Però pels facciosos, hom pot encara recórrer a una altra metàfora que precisa millor el sentit i la importància d'aquest fet de guerra. Hom pot dir, en efecte, que Terol era la mà del braç dret feixista del front aragonès. I la mà ha estat tallada en rodó del cop de glavi de l'ofensiva republicana.

Sí; Terol era ben bé la mà del braç format per la doble línia de la carretera i el ferrocarril de Terol a Saragossa. Una mà que amb els seus dits estesos cap al Sud i cap a l'Est, posava en perill, per un costat, les comunicacions de València amb Barcelona.

Digueu-li mà, digueu-li urpa, aquesta extremitat era perillosa per a la República. I hauria estat molt més perillosa si el braç del qual formava part hagués vist augmentar la seva força i l'aseva llibertat de moviments per un previ avanç fac-

ciós d'alguns quilòmetres cap a Llevant, puix que aleshores les línies republicanes s'haurien allunyat de la carretera i el ferrocarril Saragossa - Terol amenaçant ara des de Caudete a Daroca, sobretot per la part meridional d'aquest sector (Villarquemado, Torremocha, Santa Eulàlia.)

La mà enemiga, que volia allargar-se cap a Conca i cap a Terol, avui separada del seu braç, és el trofeu sangonant de la victòria republicana.

Resta el braç, ert i llarg penjant dolorosament amb el seu monyó vermell de sang.

Tot el cos feixista d'aquell front es ressentirà de l'amputació. Privats d'agredir per Terol, els facciosos aniran més a risc d'ésser agredits per Osca, per Jaca i per Calamocha. Aquesta última localitat, si tuada encara a uns trenta quilòmetres de les nostres línies, ens sembla especialment interessant des del punt de vista estratègic.

Ens guardarem prou d'exagerar la importància de la presa de Terol. En veritat, no cal cap exageració per a presentar-la com un cop formidable contra l'adversari. És un d'aquells cops que porten conseqüències prolongades. No maten, no fan caure a terra tot seguit. Però sovint els qui han rebut un cop d'aquesta mena ja no fan des de bo. I encara hi ha els efectes damunt l'ànima, que són més greus que els efectes damunt el cos.

Poc actius i poc decisius els fronts d'Andalusia i d'Extremadura, els franquistes tenien posades llurs esperances en els de Castella i Aragó, potser més en el d'Aragó que en el de Castella. Es atacant per Aragó que podien incomunicar

Cops de fuet

Des del moment de produir-se la rebel·lió reaccionària contra la República que ha donat lloc a la guerra cruenta que avui sostenim, calia entendre que s'establiria, per damunt de tot una divisió fonamental entre lleials al règim popular i enemics d'aquest. Desconèixer aquest fet, complicar-lo o desvirtuar-lo, era sortir lamentablement de la realitat. D'una realitat senzilla però ben crua, i que tot el que es fes sense tenir-la en compte era com anar contra lleis físiques tan elementals com la de la gravetat del pes dels cossos.

Nosaltres hem cregut i seguim creient que la guerra imposa amb lògica aclaparadora aquesta màxima: protecció al lleial i persecució de l'enemic. Això naturalment dintre de normes governamentals sones i justes.

Doncs bé; aquesta màxima tan evident, cal reconèixer que per motius pròxims de relatar, no ha estat seguida en alguns moments amb gaire cura. I també cal reconèixer que d'aquest fet, s'han derivat certs absurds, confusions i disgustos sempre contraproduents quan s'està realitzant una tasca que reclama l'esforç entusiasta i decidit de tots els que tenen per enemic comú el feixisme.

De la mateixa manera que és incomprendible que el lleial resulti castigat, ho és també que l'enemic — a vegades molt ben emboscant — pugui anar "operant" tranquil·lament. L'enemic a la nostra rera-guarda, molt més repugnant que el que lluita al front, ha de trobar en tots els terrenys les conseqüències de la seva condició, dones en altres cas, en les presents circumstàncies, en lloc de donar proves d'esperit conciliador, d'allò que es dona mostra, en la millor de les suposicions, és d'estupidesa.

¿Seran jutjats a Barcelona els presoners de Terol?

Segons un diari barceloní, sembla que seran conduïts a Barcelona els presos més qualificats de Terol, entre els quals es compten els coronels Rey d'Harcourt i Barba, el president i diversos magistrats d'aquella Audiència.

Per bé que la jurisdicció militar que haurà de jutjar-los resideix a València, sembla que es constituirà per a l'esmentat cas un Tribunal Especial a Barcelona.

Catalunya amb València pel Sud i amb França pel Nord. Ho podran ara, no ja fer, sinó ni tan sols intentar, tenint com tenen un front manxol?

A. ROVIRA I VIRGILI

Espigolant

"La Publicitat", comentant les novetats de Terol en la seva crònica diària escriu un article que per el seu interès reproduïm íntegrament:

Sembla que, ultra el seu indiscutible valor estratègic i la força internacional que representa per a la República la presa de Terol i la rendició dels capitosts que, d'una manera obstinada, es defensaven en els darrers redutes de la capital baixaragonesa, aquesta victòria ha estat una novetat ben desagradable per les faccions. Els esgarips radiofònics dels "speakers" de la traïció ho demostren bé prou. La resistència desesperada dels cadets de l'Alcàsser de Toledo i llur al·liberament per les tropes de Varela salvava Madrid, és cert, però permetia als feixistes de bastir tota una teoria d'heroïsmes i de coratges gairebé sobrenaturals, a base de les setmanes que, des de la fortalesa toledana, havien sostingut el setge sense coherència ni força combativa que el poble en armes els oposava. Totes aquestes bravates de capa i espasa, totes aquestes magnífiques i ríspides epopeies de festa de la raza, s'han esvaït ara, entre el fred i el foc de la batalla de Terol.

Queipo de Llano i els altres corifeus, igualment galdosos, de la mentalitat facciosa, s'esforçen a denunciar com a traïdors els caps militars i les autoritats civils que s'han rendit a les forces republicanes. Tant se val. La traïció l'havien començat quan utilitzaven les armes i l'autoritat que la República els havia confiat per a intentar destruir-la; quan atacaven per l'esquema la legalitat i implantaven el terror reaccionari; quan assassinaven dones i criatures de la població civil i obrien les portes del país a les tropes mercenàries i les fonts de la riquesa pública als comandataris de llur rebellió. La traïció es consumava a la plaça de braus de Badajoz i als ravals de totes les ciutats sotmeses a la tirania feixista. Això d'ara, a Terol, ha estat simplement la liquidació d'una traïció, el començament de la gran liquidació de tots els traïdors i assassins que, des de fa un any i mig, cruen possible de sotmetre els pobles ibèrics a una tirania pitjor que la dels temps més tenebrosos de l'Edat Mitjana.

La primera gran ciutat que reconquistaven les armes de la República permetrà d'establir aquesta novetat, que no haurà pas de tardar gaire a esdevenir costum i tradició: l'ideal dels facciosos demostra la seva inexistència i la poca vitalitat que infon als seus defensors; mentre que el sentiment de la raó i el dret que anima els soldats de la legalitat republicana exclou tota idea de represàlies — que en aquest cas serien prou justificades — i sotmet tots els justificats — i sotmet tots els impulsos venjatiu al suprem dictat de la llei i als imperatius de la clemència.

Quan, un cop acabada la guerra amb el nostre triomf, que ningú ja no discuteix, perquè un simple examen comparatiu de l'evolució de la reraguarda de cada un dels camps i un cop d'ull imparcial a la potencialitat actual dels dos exèrcits ja permet de veure ben prou el final, victoriós per a nosaltres, de la contesa; quan cal·lin les armes i hom organitzi la

NOTES INFORMATIVES

LA INSTRUCCIO PRE-MILITAR DE LA JOVENTUT

Els minyons de la lleva del 1934 que no s'incorporin als centres d'Instrucció seran severament sancionats

D'acord amb la Base tercera, apartat C, de l'ordre circular del Ministeri de Defensa Nacional del dia 5 de setembre que diu:

"La no presentació a l'ésser demanat i abandonament total o parcial de la instrucció, serà sancionat en la forma establerta per als reclutes en actiu, podent en cas necessari adoptar-se com a sancions:

"En els casos de reiterades faltes d'Instrucció s'imposarà un recàrrec de doble número de dies d'Instrucció pre-militar d'aquells en què s'hagués omès al compliment d'aquest deure.

En casos de reincidència o de notòria desafecció podran ésser destinats amb caràcter forçós a batallons disciplinaris, abans de correspondre ésser demanat llur reemplaç.

El conjunt comarcal d'Educació Militar a Tarragona recomana a tota la joventut compresa en aquesta lleva el compliment de llur deure, demostrant una vegada més llur alt esperit patriòtic i evitant el tenir que aplicar cap de les sancions més a dalt explicades.

Tarragona, 12 de gener del 1938.

El Cap de Reclutament.

Mobles

Radio-Philips : Música

PAU RICOMÀ

Rambla 14 d'Abril, 48

TARRAGONA

victòria, i historiadors imparcials de tots els països provin de traçar el balanç de dolors i tragèdies de la nostra lluita, aquesta novetat de Terol serà significativa i simbolitzarà moltes coses. Hom establirà el paral·lel Terol-Badajoz, i s'escriurà de la feblesa, disfressada de sadisme, dels facciosos espanyols, que exterminaren en massa els defensors de la llibertat republicana, mentre admirarà la noblesa i la generositat dels homes que feien presoners el coronel Rey d'Harcourt i el bisbe Polanco i el governador feixista de Terol. Hom constatarà la feblesa d'ideals dels feixistes i l'heroisme dels defensors de la causa popular, que han sabut morir a dotzenes de milers abans de renunciar a llurs sentiments liberals i democràtics. Hom veurà, per últim, que la República sap ésser generosa, perquè és forta, i aplicar, sense crueltats ni excessos, la llei a tothom.

LA INFANTIL

Confeccions per a nens i senyors

Baixada de Misericòrdia, 16

PERDUES

S'ha extraviat entre el carrer Portalet fins al carrer Durruti una cartera amb una quantitat bastant elevada a nom de Maria Clanchet.

La seva devolució es gratificarà en aquesta Administració, Rambla 14 d'Abril, 62 principal.

Hermínia Fernández ha perdut una cartera contenint uns documents de Isaac Riesco González, un passaport d'evacuació d'Astúries, una polsera pe plata i una quantitat de pessetes.

La seva devolució es gratificarà en aquesta Administració d-Tz - a l'Administració d'aquest període.

CASA GUELL

Rebudes les Novetats d'hivern

Especialitat en trajes i abrics d'home

Major, 15 i 17

TARRAGONA

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats

Teresa Mauri Puyo.
Eulàlia Pallach Estela.

Defuncions

Jaume Rovira Ventura, Plaça de Ripoll, 7, de 50 anys.
Manuela González Masip, Hospital, de 70 anys.
Antoni Maria Pérez Alcalà del Olmo, Colom, 42, de 54 anys.
Ramon Solé Solé, Plaça Rovellat, 5, de 81 anys.
Maria Agràs Vidal, carrer Barcelona, 4, de 67 anys.
Francesca Ventura Robusté, Nova Sant Pau, 14, de 88 anys.
Agustí Gil Casals, Cavallers, 9, de 98 anys.
Benita Fernández Mateo, Florenç Vives, 12, de 40 anys.
Enric Echevarria Alomà, carretera de Reus, de 27 anys.
Jacint Huguet Armero, General Moragas, 2, de 83 anys.
Delfina Rebull Porqueras, P. Corini, 7, de 64 anys.
Domènec Bermúdez Boreal, carrer Barcelona, 4, de 73 anys.
Joan Gomicia Gol, Rafel Casanovas, 25, de 64 anys.
Maria Revert Domenech, Perllon gació Caputxins, 14, de 49 anys.

Matrimonis

Cap.

Casa RIGAU

JOIES I RELLOTGES

RIGAU

Baixada Misericòrdia 14—Tel. TARRAGONA

COMISSIO DE RECOLLIDA DE ROBES D'ABRIC PER L'EXERCIT DE L'EST

	Pessetes
Suma anterior:	26.488'80
Ricard Gispert.	10'—
S.-U.G.T. i C.N.T. de Riudoms.	1.098'25
Personal d'Obres Públiques de Tarragona (primera entrega.	754'25
Ajuntament de Senant.	150'—
Poble de Ràpita d'Alfacs:	
Ajuntament, 1.500 ptes.	
Consellers municipals, 241.	
Cooperativa U.G.T., 200.	
Sindicat Agrícola, 100.	
Mútua Femenina, 473'75.	
Cafès, 621; Cines, 888'50.	
Transports Piñana, 400.	
Suscripció pública, 2.885.	7.273'25
	35.774'55

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

Secció esportiva

BOXA

Joe Louis té que efectuar el pròxim mes un embat contra el nou "descobrimint" neoyorquí Natha Mann, el combat serà valer per al títol mundial del pes pesat, però a condició de que si Joe Louis perd ha d'obtenir del seu rival la revenja en un termini de temps determinat.

FUTBOL

Partit de bon joc i qualitat es presenta per a l'esportiu en la pròxima jornada del diumenge.

Els equips rivals són destacats i considerats com uns dels millors d'aquesta capital. La popular "Penya Xamelo" n'és un. L'altre és la "Penya Do-Re-Mi-Fa-Sol".

En edicions properes procurarem donar més detalls.

POLISPORTIVA

El Comitè Olímpic dels Estats Units ha decidit prendre part als Jocs Olímpics que han de celebrar-se a Toquio, l'any 1940.

L.

SABATERIA

LA MARIPOSA

Joan Domènech i Jordi
Baixada Misericòrdia, 10 i 12—
Tel. 1847

SUCURSA L'unió, 14 i Arnanyà, 1
—Tel. 1848

TARRAGONA

De tot arreu

I nosaltres tan relativament tranquils!

El dia 10 d'octubre un planeta estigué a punt de fer-nos la guitza

Ciutat d'El Cap, 10. — El conegut astrònom sud-africà Wood ha declarat que el dia 10 d'octubre darer la terra estigué a punt d'ésser víctima d'un cataclisme, puix que aquell dia passà pel seu costat un petit planeta que havia entrat en la trajectòria de la Terra. En el moment de major aproximació, els dos planetes estigueren a una distància de 50.000 quilòmetres, insignificant per a l'astronomia. Una diferència de cinc hores i mitja evità la topada entre els dos planetes. Del planeta que anava a topa amb la Terra se n'han tret diverses fotografies.

Establiments "ROIG"

O'is purs d'oliva

Les millors qualitats
els més bons preus

Baixada Pelxateria, 9 - Tel. 1197, 1
Plaça de la República, 13 - Tel. 1632

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona

TANQUEN LE SSUCURSALS A MOSCOU

Hamburg. — Les dues grans companyies de navegació alemanyes "Hamburg-Amerika line" i "Norddeutscher Lloyd", han decidit tancar les sucursals que tenen a Moscou. Al·leguen les dites empreses que el tràfic turístic amb la U. R. S. S. "és cada dia més reduït, i no justifica el manteniment de les dites sucursals."

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

Garcia Hernandez, 8 Tel. 1487

S'AUTORITZA L'EMISSIO DE BITLLETS I DE CERTIFICATS DE MONEDA FRACCIONARIA

Ha estat signat un decret de Finances i Economiab per a emetre bitllets del Tresor de 50, 25, 10 i 5 pessetes, així com per a posar en circulació certificats provisionals de moneda divisionària de 2 i 1 pessetes i de 50 cèntims de peseta.

L. SANTAMARIA

DENTISTA

Ha traslladat el seu despatx a la Rambla 14 d'Abril, 77, entressol, 2.

Hores de visita: de 10 a 1 i de 4 a 7

Franco era el que organitzava el terrorisme a França

Un dels criminals provocadors de l'atemptat de l'Etoile es troba a l'Espanya rebel

París. — La direcció de Policia anuncia que després d'eminucioses investigacions s'ha posat en clar que l'autor de l'atemptat comès temps endarrerat al barri de l'Etoile és l'enginyer químic Pierre Jules Locuty, el qual treballa en una fàbrica de pneumàtics de Clermont-Ferrand, i té 28 anys d'edat.

L'acusat ha confessat que per ordre del Czar s'encarregà de posar una bomba a l'edifici de la Confederació Patronal francesa. Un ajudant del detingut fou el que posà la bomba a l'edifici del carrer de la Boissière, i que després de començar l'acte aconseguí fugir a l'Espanya rebel amb la seva muller.

Si voleu comprar barat no deixeu de visitar el

B A Z A R ALEMANY

Rambla 14 Abril, 61

Sugrañes, impressor. — Tarragona

Cinema Teatre Tarragona

AVUI DIMECRES, dia 12 de Gener del 1938

TARDA i NIT

UN DOBLE PROGRAMA FOX DE REESTRENES

La comèdia de ambient modern interpretada per HUCH WILLIAMS i MONA BARNI.

En Capri nació un amor

El noticiari de actualitat

Espana al día núm. 34

VICTOR ME-LAGLEN, FREDDIE BARTHOLOMER i GLORIA STUART amb la producció dramàtica,

Soldado profesional

Parlada en castellà ...